

Referat: Domnia faraonului Ptolemeu I Soter

La mai puțin de un deceniu de la cucerirea, fără luptă, a Egiptului, de către Alexandru cel Mare, în 323 î.e.n., în Alexandria, capitala fondată de cuceritor, se instalează cel mai important dintre diadozii imperiului macedoneanului: Ptolemeu Lagos. Avea atunci 44 de ani.

General strălucit, politician, abil, aureolat de înrudirea, necontestată în epocă, cu împăratul, căruia îi salvase viața (de aici poreclă: Soter = Salvatorul), Ptolemeu a transformat Egiptul în cel mai puternic stat al lumii elenistice. Prima manevră a fost aducerea la Alexandria a trupului împăratului (acesta murise în Babilon) și zeificarea lui. A doua: îndepărtarea lui Cleomenes, ce-i fusese dat ca adjunct în satrapia egipteană. Prevăzând reacția de ostilitate a regentului imperiului, Perdicas, se alie din vreme cu alți diadohi, astfel încât, în 321 î.e.n., când acesta porni asupra Egiptului conducând o expediție de pedepsire, fu asasinat de un grup de ofiteri.

O amenințare serioasă începu să o constituie Antigonos Monophthalmos, al cărui apetit nu se mulțumise cu Patagonia și Cappadocia, smulse lui Eumenes, cu Siria câștigată de la Seleucos și cu insulele egeene și Grecia. Antigonos viza bogatul Egipt, în ideea restabilirii imperiului macedonean. Ptolemeu tranșă în favoarea sa victoria, într-o primă izbire cu trupele lui Antigonos, conduse de fiul acestuia, Demetrios Poliorketes, în Gaza, 313 î.e.n., silindu-l să abandoneze Siria.

Victoriile obținute de coaliția diadohilor îl silira pe Antigonos să accepte, în 311 î.e.n., o nouă împărțire a imperiului lui Alexandru cel Mare, în urma căreia Ptolemeu obține partea sudică a Siriei, pe care, de altfel, o stăpânește după victoria din Gaza. Ptolemeu inaugurează, după această dată, politica de expansiune maritimă ce va caracteriza pe aproape toți Lagizii. Nu renunță la ea nici după ce prima sa tentativă fu spulberată prin înfrângerea suferită în 306 î.e.n. de către flota sa la Salamina. Continuă să-și dezvolte flota, atât cea comercială, cât și cea militară, pe care o dotă cu corăbii moderne, în general pentere și heptere (5 și 7 rânduri de vaslasi), pe atunci veritabilele "cuirasate" în luptele navale. Adaptează portul din Alexandria pentru a face față tranzitului maritim în creștere, lăsând în continuare mai vechiului oras, din apropierea Alexandriei, Naucratis, posibilități largi de a-și dezvolta vocația maritimă.

După exemplul lui Antigonos Monophthalmos care-și luase, în 307 î.e.n., titlul de rege al Asiei, în 305 î.e.n., Ptolemeu Lagos își lua titlul de rege al Egiptului, devenind Ptolemeu I, fondatorul dinastiei Lagizilor. Trebuie, în 305 î.e.n., să facă din nou față atacului lui Antigonos, pe care-l respinse.

În 301 î.e.n., tranșă definitiv disputa cu acesta: coaliția împotriva "regelui Asiei" formată din Ptolemeu I, Seleucos, Lysimachos, și Cassandros (fiul și moștenitorul lui Antipatros), obține victoria decisivă de la Ipsos, în Frigia. Antigonos pieri în această luptă, în câteva ani, până în 294 î.e.n., Ptolemeu I ajunsese să stăpânească Palestina și Goelesiria (sau Talebena, regiune între Liban și Antiliban, în sudul Siriei) în est, Libia și Gyrena în vest, precum și insula Cipru. La interior, pentru a impune dinastia sa și stăpânirea grecilor, încerca să creeze o legătură cu cultul dinastic egiptean, instituind cultul zeului Sarapis, care îmbină trăsăturile zeilor importanți ai grecilor și ai egiptenilor.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Din Alexandria, oras conceput cu generozitate, avand artere largi, numeroase gradini si terme, facu un municipiu impunator, cel mai frumos din intregul Orient elenistic. Prin actiunea de atragere aici a literatilor si savantilor greci, Alexandria a devenit si centrul spiritual al lumii elenistice. Doua notabile realizari in domeniu sunt legate de numele lui Ptolemeu I. Prima a fost punerea bazelor complexului "Muzeion", un centru al activitatii stiintifice si culturale prevazut cu un observator astronomic, o gradina zoologica si celebra Biblioteca din Alexandria.

Crearea celebrei Bibliotecii ii este atribuita, in general, lui Ptolemeu al II-lea; acesta, insa, doar a imbogatit-o. (Biblioteca numara, la un moment dat, 500 000, dupa altii 700 000, de manuscrise.) in vremea lui Ptolemeu I, mai exact in 307 i.e.n., s-a refugiat la Alexandria Demetrios din Phaleron, om politic si filosof atenian, tiran al Atenei intre 317 - 307 i.e.n.; acesta l-a convins pe Ptolemeu I sa organizeze o biblioteca si a fost si primul ei custode. El a murit in 282 i.e.n., la Busiris, unde fusese exilat de Ptolemeu al II-lea, in 283 i.e.n., cand acesta s-a urcat pe tronul Lagizilor.

A doua a fost ridicarea pe insula Pharos (la intrarea in portul Alexandria de care a fost legata tot atunci cu un dig), a celebrului far de la Alexandria, construit din marmura alba de arhitectul Sostratos din Cnidos. Farul, prevazut in varf cu doua focuri, avea o inaltime de 180 de metri, a dainuit 16 veacuri (din 285 i.e.n. pana in 1300 e.n.) si a fost considerat una din cele sapte minuni ale antichitatii. Ptolemeu I nu lasa succesiunea la voia intamplarii: preferind, in locul fiului sau cel mai mare, Ptolemeu Keraunos, indepartat de la curte, pe cel ce va deveni Ptolemeu al II-lea (Philadelphos), il asocia pe acesta la domnie, in 285 i.e.n., iar, dupa doi ani, avand varsta de 84 de ani, se stinse, fiind singurul dintre diadohii lui Alexandru cel Mare care a murit de moarte naturala.